

Living the Lotus 9

Buddhism in Everyday Life

2025
VOL. 240

Rishso Kosei-kai of Sri Lanka

Living the Lotus Vol. 240 (Tháng 9 2025)

Người chịu trách nhiệm biên tập: Keiichi Akagawa

Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa

Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế

Hội Rishso Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế

Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,

Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan

TEL: +81-3-5341-1124

FAX: +81-3-5341-1224

Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Hội Rishso Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

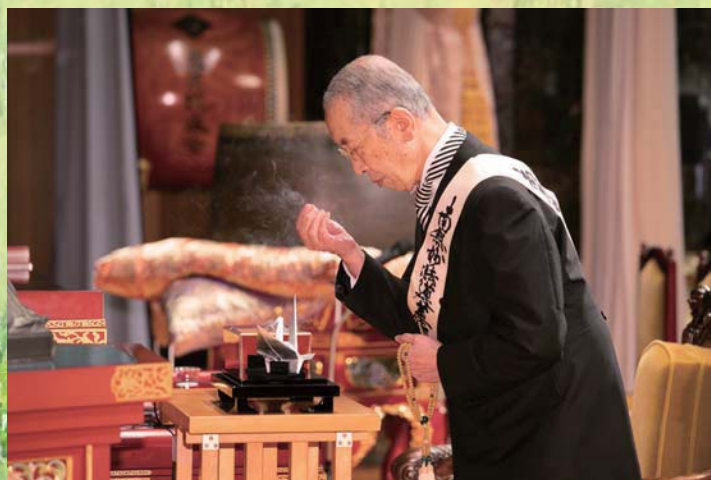
Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Tích trữ sẵn cho giai đoạn từ thu sang đông của đời người

Nichiko Niwano

Chủ tịch Hội Rissho Kosei-kai

Thứ cần rời bỏ sẽ rời, Sang thu trời lại đủ đầy

Đời người thường hay được ví với bốn mùa. Giai đoạn phát triển khi mầm chồi của sự sống nảy ra và lớn lên là mùa xuân, thời kỳ hoạt động năng nổ khi tràn đầy năng lượng và đóng vai trò tích cực trong xã hội là mùa hè, thời kỳ thu hoạch khi đạt độ chín với tư cách là một con người, chào đón mùa thu đơm trái ngọt để tích trữ sẵn cho mùa đông là mùa thu, và mùa đông, khi có được những trái ngọt trong đời người để sống qua mỗi ngày một cách nhẹ nhàng, và những hạt mầm rơi ra từ bản thân mình chờ đợi sự đâm chồi trong mùa xuân tươi mới —.

Tùy theo mỗi người mà cách nắm bắt sẽ khác nhau, nhưng nếu xét từ cách nghĩ hiện nay được gọi là “thời đại đời người trăm năm”, thì mùa xuân là khoảng chừng cho tới hai mươi lăm tuổi, mùa hè là kể từ đó cho tới năm mươi tuổi, mùa thu là từ đó cho tới bảy mươi lăm tuổi, và tôi cho rằng kể từ đó trở đi có thể xem là mùa đông.

Chỉ có điều, sự hình dung về khoảng thời gian từ mùa thu tới suốt mùa đông trong số bốn mùa này thì không thể nói là tràn trề sinh khí mấy và tôi nghĩ rằng sẽ có nhiều người lòng ghép vào đó ấn tượng giá lạnh và cô đơn với lá cây khô rụng và chống chọi với gió tuyết.

Nhưng trong lối suy nghĩ gọi là “tứ trú kỳ” của Ấn Độ cổ đại chia đời người thành vừa đúng bốn giai đoạn sống, thì “lâm trú kỳ” (giai đoạn sống trong rừng) tương ứng với mùa thu mới chính là thời kỳ hoàng kim của đời người, và nó chỉ dạy rằng đó là thời kỳ để có thể chuẩn bị cho việc sống đời giai đoạn cuối cùng của cuộc đời (du hành kỳ, giai đoạn đi đây đi đó) một cách vui vẻ với sự phong phú trong tâm hồn mà không bị phiền muộn bởi nhiều sự trói buộc khác nhau.

Có một bài thơ haiku rằng “Thứ cần rời bỏ sẽ rời, Sang thu trời lại đủ đầy niềm vui” (Ryuta Iida), và mùa thu của đời người chính là thời kỳ được giải phóng từng chút một khỏi những điều trước đây luôn cảm thấy phiền nhiễu, để hướng đến mùa đông với cảm xúc rạo rực mang những thứ đủ đầy hay những điều kỳ vọng trong lòng.

Chỉ có điều, khi đang sống đời thì thỉnh thoảng cũng có những lúc cảm thấy hối tiếc rằng “Giá lúc đó mình làm thế”, và đặc biệt là trong nửa sau của cuộc đời thì những suy nghĩ như vậy rất hay tuôn trào. Tuy nhiên, tôi nghĩ rằng không phải là chính sự hối hận hay việc rút kinh nghiệm đó cũng là “sự đơm trái ngọt” chắc chắn để hướng đến mùa đông hay sao ạ?

Trái hồng hay hạt dẻ được thu hoạch vào mùa thu, nếu cứ ghét bỏ vị chát hay lớp vỏ gai bên ngoài thì sẽ không trở thành nguồn dưỡng chất, nhưng nếu chấp nhận chúng như những trái ngọt sum suê và bỏ công cải biến thì sẽ có thể thưởng thức một cách ngon lành. Tương tự như vậy, có lẽ là cũng có thể nói được rằng việc biến cả những suy nghĩ cay đắng trong lòng thành nguồn dưỡng chất cho tâm hồn bằng cách “thu hoạch” chúng, và biến thành năng lượng để hướng đến mùa đông cũng là sự đơm hoa kết trái lớn lao mà chỉ có thể có được trong thời kỳ ấy.

Mùa đông là lúc học lấy kiến thức

Vào khoảng hai nghìn sáu trăm năm trước tính từ lúc này, Khổng Tử – người đã mất khi bảy mươi tư tuổi, đã nói về bước tiến tinh thần của bản thân trong ‘Luận Ngữ’ rằng: “Năm mươi tuổi thì biết mệnh trời. Sáu mươi tuổi nghe theo tai mình. Bảy mươi tuổi thì sống theo những điều mà tâm hồn mong muốn nhưng cũng không vượt quá khuôn phép”. Khi bước vào mùa thu của đời người thì chúng ta bắt đầu hiểu được đạo lý của tự nhiên thiên địa, nếu lắng nghe lời nói của người khác thì cái lý của nó sẽ kết nối thông suốt vào trong tâm hồn, và nếu đã bước vào độ tuổi mùa đông thì cho dù có hành động theo những điều mà tâm hồn mong muốn nhưng cũng sẽ tự nhiên không đi chệch khỏi lẽ nghĩa hay quy tắc —— ý của câu này là như vậy.

Tôi đang ở ngay giữa độ tuổi mùa đông, nhưng vẫn chưa thể đạt tới được trạng thái tinh thần tinh anh tới mức độ ấy với tư cách là một con người. Chỉ có điều, nếu xét từ tuổi thọ trung bình của thời đó và hiện nay thì bảy mươi tuổi của Khổng Tử tương đương với khoảng một trăm mười tuổi hiện nay. Ngay như tôi ở độ tuổi tám mươi thế này nhưng việc tu dưỡng vẫn còn chưa đủ, vẫn còn rất nhiều điều tôi chưa biết, chưa hiểu, và theo nghĩa đó thì tôi suy nghĩ một cách chân thật rằng mình mong muốn học tập nhiều hơn nữa.

Khao khát như thế này là thứ giống như bản năng có sẵn ở tất cả mọi người. Đã thế, nếu có cảm xúc muốn học hỏi thì cho dù ở bất kỳ độ tuổi nào cũng có thể gặp được những điều mới mẻ, và niềm vui hay sự cảm động của chúng sẽ mang đến sức sống để sống đời, đồng thời cũng mang đến cả sự háo hức mong chờ để sống qua mùa đông của đời người.

Để làm thế thì sức khỏe cũng rất quan trọng, và nhà điêu khắc Seibo Kitamura, người được biết đến với “Tượng nguyện cầu hòa bình Nagasaki”, trong một cuộc trò chuyện với Đức Khai Tổ ở độ tuổi bảy mươi bảy khi cụ được trăm tuổi tính theo tuổi mụ, đã nói rằng bí quyết để sống thọ và khỏe mạnh là “Không tức giận. Không để bản thân bị dẫn dắt vì mọi chuyện trên đời”. Khi Đức Khai Tổ hưởng ứng thêm rằng “Không được nói dối” thì liền được đáp lại rằng “Nếu không nói dối thì tâm hồn sẽ được thanh tẩy nên sẽ tốt cho sức khỏe”, và ông thể hiện rõ thái độ sống từ lúc thường ngày gọi là viết ra “Tẩy tâm trường thọ” (thanh tẩy tâm hồn để sống thọ) khi có người xin chữ.

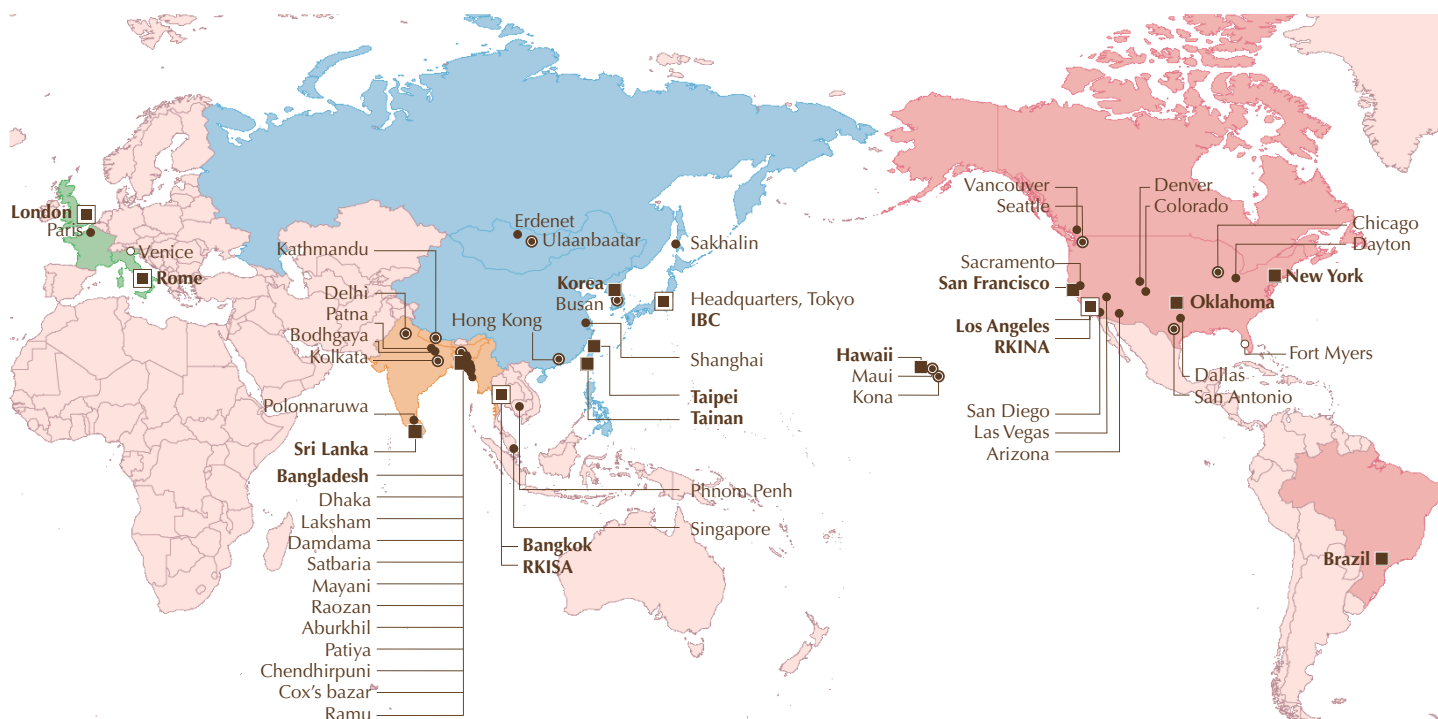
Cố gắng làm sâu sắc thêm những kiến thức học được, sống trung thực mà không tô vẽ —— thái độ sống này nhất định sẽ trở thành tấm gương cho thế hệ trẻ học tập, và về việc làm sâu sắc thêm những kiến thức học được thì tôi muốn lại một lần nữa thử đề cập tới trong một bài viết khác.

(Kosei - số tháng 9 năm 2025)

🌸 A Global Buddhist Movement 🌸

Information about
local Dharma centers

facebook

X

Chúng tôi hoan nghênh những bình luận về bản tin Living the Lotus của chúng tôi
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp